

CIRKA

Gutta cavat lapidem...

E perkohëshme kulturele popullore

Del të paren e të tretën të diele të setcillit muej

Pajtimet:	Shqypëni	Perjashta
Per 1 vjetë:.....	F. 4	6. —
„ 6 muej:.....	2. 20	3. 50

Vj. I. Nr. 6

Shkoder, 2 Gusht 1936

Copa 1 Lek

I d e a l e R e a l i t e t

Nieri me kulturë ka një të mirë të madhe, të çmueshme për jetë të vet e për shoqni, d. m. th. me pasë idë të karta. Duket ndoshta një send pa randësi, por është një faktor kryekreje për veprim të mbarë e me fryt të njerit. Sejcilli nieri a idë në ket botë, ka të mira e ka të këqija, ka anën e mbarë e anën e mrapshtë, shumë herë të nderlikueme shoq mbë shoqe, të vështirëshme tek s'ban për me këndë të dallueshme. Këndej gabimi nder gjikime, këndej ekzagjirimet, perjashtimet. Përbuzet një nieri, qitet krejtë poshtë, perjashtohet prej punës a prej shoqinjet prej se nuk shifen në të veç se të metat që ka; është përkundra çohet në qiell një tjetër pse shifen në të veten cillit e mira e virtytet. E për idë mandej, sidomos për idë abstrakte, të gabuemit nder gjikime është shumë më i kollajshëm, pse duhet një mendë me kulturë të haptë për me i kuptue mirë, e sa më e këthellitë të jët kultúra aq më këthellitë e më mirë është e kuptueme ideja abstrakte. Kështu që shumë herë pranimi a mospranimi i një idëse ase pranimi a mospranimi i pjesëshëm i sajë, mpështetet mbi një gjikim të gabueshëm.

Atdheu është një nder këso idësh, idë që duket e fjeshtë por që fort me kollaj mund të mërret vesh keq e mund të shtrëmohe në mendë të një njerit të pa kulturë. E fjeshtë ndoshta është këndë motit. Kush, po e xam, më fort se populli shqiptar e ka dashtë vëndin e vet? Është flitue për të ka bënë deken për të; për gjithmonë për liri të Shqypnis për pavarësi të sajë. Ideja e tij për Atdhë është këndë e përcaktueme, e kjahtë, e sa më e kjahtë aq më mirë ka dijt me bënë flitje që kanë çuditë botën. Por në ditë të sotit, me evolucjon e me përpjekje më të shumta me popuj tjerë, na kanë hënë plot idena tjera të ndryshme, të mira e të këqija, të drejta e të gabueshme, tue na gjetë të papregatitun për me mujtë me i dallue. Prandej si idenat tjera edhe ideja e Atdheut sod për sod është shumë e ngatrrueshme në mendë të disa shqypë-

tarëvet. Atdheu? Dashtënija për Atdhë? Idë që hijn në rend t'andave; ndisi që, me folë me dorë në zëmer, është vesh në vesh pa na ndi kush, nuk mundet me u pasë. Po, mund t'a ndijn njata pak vetë, të rrallë fort që janë të prirun për at rrugë që kanë lë të thuesh për at punë, e ëmni i tyne mbetë mandej në historinë e në kujtim të breznive t'erdhëshme. Por si e kanë kalue a si e kalojnë jetën? Jeta e tyne është këndë një vetëmohim i padam; nuk kanë këqyrë punën e vet por kanë punue përherë për të mirë të shoqnis; interesi i Atdheut është këndë mëndimi i perditëshëm e kryekreje i tyne. Prandej atëdhëtarët e vertetë, si këndohet në histori, e kanë pasë xhepin gjithmonë shprazët, kanë hjekë keq gjatë të jetës së vet e në fund kanë dekë në vorfëni. E shumë herë atdhetari i vertetë, kur i ka tokue rasa, me andë ka dhanë edhe jetën. Ky është ideali që për shumicën e madhe të njerzve është i përealizueshëm. Realiteti është krejt ndryshe. Realiteti, si e mëndojnë gabim disa njerz, është me këqyrë nieri punën e vet që të na shkojë tymi gjithmonë sa më drejt, me punue e m'u mundue kur t'a dijmë se kemi ndo'i përfitim për vëdi, k'u e lypë interesi i jonë me këqyrë me i mbushë sa më mirë e më rrasët xhepat t'onë, m'u vëne në gjendje që me na rra sahati gjithmonë gjendje e hjek keq shoqi, hjek keq vëndi, hjek keq Atdhë është punë që s'i lodhë aspak. Për Atdhë po me folë fjalë të bukura, sidomos ndër kuvëndë k'u ndigjuesat janë të shumtë, se për ndryshe duket nieri keq e mund të na marrë bota në hündë, e pse kështu edhe t'lypë k'u edhe e lypë Qeverija (me të cilën duhet me shkue përherë mirë). Por tjetër janë fjalët e tjetër duhet të jënë veprimi i tjetër është ideali e tjetër është realiteti. Fundi i punës për vëdi e vetëm për vëdi. Ky është mëndimi i gabueshëm i ndisave, për fat të mirë pak, por që fort e

TOTOCI - U K A - BIZDERRI

(Kujtime e pershtypje)

Ai shkodrën qi, si un, nuk i ka ende mbushë katërdhjetat, nuk ka me mujtë kurr t'a kuptojë e t'a shijojë erën romantike qi ep edhe sod ky tresh. Sod tridhjetë vjet këta të tre ishin njerzit më popullorë të gjytetit e popularitetin u a epshin sidomos fëmijët. I pari, Totoci, mundet, kishe me thënë un, me pretendue nderen me pasë një vend edhe në fjaluer të shqipes. Æsht bā synonym me kopuk e bota, edhe pa pasë personifikime Totocash, kopukë ka pasë e ka me pasë gjithmonë.

Totoci - shtatmadh, me një fes të kuq në krye, kambëzdathun, me do mustakë të vjerrun e të ngatrruëm, gjithmonë në punë herë me një thes maje krahve, herë tue shty një qerre të vogël plehit - ishte përfaqësori i humorit. Na fëmijët nuk e drojshim. Ishte nder kopukë aristokrati! Ai qi kopuksis kishte dijtë me i dhënë një farë elegance. E kur të jetë njeri elegant e kopuk, kopuksis i shtohet pahil! E shifshem gati gjithmonë në Fushë të Çelës e i kishte anda me u sjellë sidomos kah Saraji i Pashës, si e quejshin at herë Gjinnazin e soçem të Francis-kajve. Kajherë veshë edhe ndonji robë ushtrieje e atëherë me Totocin t'onë nuk u flitte. Por as në nuk na kishte fort anda me pasë perpjekje me të. Nji i marrë normal... nuk na bānte për shtypje. Totocin na fëmijët u a kishim lānë gati ekskluzivisht të mëdhajve. Këta e kuptojshin e e dojshin mē fort. Paladinët t'onë ishin Uka e Bizderrri, e ndër këta të dy, i dyti fitonte palmen e kryesis. Duhet me qënë verist si një piktor modern rus për me mujtë me e përshkrue. I hollë, i gjatë, i thatë, qose, me dy sy të vogjël çinez, pa flokë në krye, veshë herë ushtar tyrk (vesha qi preferonte, pse nuk kishte tjetër, i shuemi) herë me disa zhele pa ngjyrë, pa trajtë të caktueme. Në një shtet e gjytet të rregulluem na fëmijët nuk do të kishim pasë kurr fatin me bā të njoftun me Bizderrin. Kët do t'a kishin ndrye në një çëmendore. Jo se i bānte dam kuj, por ishte i marrë në veshtrimin e plotë të fjalës. Pa pritë e pa u kujtue por merrte me ikë, lëshonte do brimë fishkulluese si t'ishte bishë mali, u dridhte, qeshte pa arsye, u ndaite në rrugë pa luejtë, qiri, e mbandej vrik në pikë të vrapit. Natyrisht na fëmijët mbas tij. Ishte një fenomen për në. Me pa një njeri të marrë. Nuk e dijsim atbotë se mē vonë të marrët nuk do të na bājshin mē pershtypje. Shqena mē e bukur për në e për qytetin mbarë ishte kur Bizderrit të shkretë i keqshin dreqnit. E dreqi i Bizderrit ishte Uka.

Nuk diç ku æsht frymësue Kol Idromenoja i ynë për me skalitë djallin qi shifet nën kambë e Shë Mëhillit në shatorren e këtij Shëjti në Kishën e Madhe. Me bā bē se ka shprellë aty fytyren e Ukës. Shtatultë, trashalut, i përçudun kah s' bāhet mē, i ngërdheshun e tue u ngërdheshë zblonte një gojë me dy a tre dhambë gjithasjt e me një mish dhambësh tănë gjak; jarg prej gojet. Bizderrin e drojshim mē fort. Uka ju avitte mē fort Totocit se Bizderrit. Totoci ndër ta mund t'u njehte një njeri i bukur. T'i kishe falë një parë pantallona të reja, kundra lustrafin, një kapelë si kushi, kolet e kravatë, një baston në dorë, qe se, vallahi, kishe mujtë me bā me të një koxha deputet... Por at herë na, lē në Turki, deputet nuk kishim për një herë. Bizderrri e Uka i përkitshin një kategorije tjetër e të dy shkojshin bashkë si mē me mē. Mjaftonte me i thënë Bizderrit: Bizderr, qe tuk æsht Uka - ase me i thënë Ukës: Ukë, tuk æsht Bizderrri - qe të dy merrshin iken, si me u permendë dreqin. Por Shkodra æsht e vogël e si piqet miku me mik në të, ashtu edhe i marrë me të marrë. Ishte lufta. Nji luftë ultrakomike. Shqena u zhvillonte mē të shumen te Dugajtë e reja, ku n'a kohe ishte ngrehë Kausha. Dugajtë e reja ishin për Bizderrin qe Saraji i Pashës për Totocin. Uken e shifshim mē të shumen te Ura e Serreqit (kush e din ende se aty dikur kemi pasë një urë?) e n'oborrin e Kishës së madhe. N'nota të ndryshme në tri lagje të ndryshme. Si me pasë bā postafat. A por as të marrët nuk munden me ndëjë bashkë, mēse do gjela në një pleh? Ndejse. Kur shkruen kush për të marrë nuk duhet të shesë urë. Atë qi dish-rojnë me e mësue kët prej marris të këndojnë librin e Erasmit prej Rotterdamt mbi "Laydin e Marris". Un e kam këndue ende. Por t'a lāmë letratyren.

Kur të thote kush qe dejë shko e bje - thonë të na. Na... kur Bizderrri i thonte Ukës. Reja të lyp kaliboç, Uka i shkretë do viu shironte. T'ça me i bā kar-nivale? Bizderrri n'at rol ishte Charlie Chaplin i ynë. Nji brimë, një brohorë, një turmë fëmijësh mbirapa, një shamatë ndër-mjet të bāsit e të bartunit, një pandemonium i papëshkrueshëm. Fundi, Bizderrit i ishte bā qejfi, kishte shetitë një herë mbi shpinë t'Ukës e e shkonte. Kapte mandej një thes e u futte mbrendë. Ec e pyete përse.

Kah vijshin, kush ishin, kur kishin ardhë? Myster. Dikush i biente prej Puket, kush prej Mir-ditet, disa prej Malsijet. Ishin bā një me Shkodër. Nji teshë e qytetit.

Totoci kishte pasë shkue një herë kambë deri në Stamollë. (Nuk thonë kot se kush s'k'ā mēnd, k'ā kambë) Ishte bā i famshem. Në kāmbe e në dorë, si me thanë. Bizderri ishte mē i marri ndër të gjithë. Ndërmjet mē të mēçmit ndër të marrë e mē të marrit ndër të marrë ishte Uka, as i marrë as i mēçem, tipi i gjymsakut, i njerit mēdiocre. E ky ishte i ngushtuem me bartë kaliboç mē të mārri.

Qe lekcjoni qi mund të nxiret prej këtij treshi të marrësh.

Shkodër e sot tridhet vjetve 1906. Me Totoca, Bizderra e Uka.

Shkodër e 1936-tes. Me Cinema, Theatra, Sporte.

Kur ke qeshë mē fort?

D. LAZER SHANTOJA

(vijon prej faqes së parë)

turbullojnë idén e Atdhës e ndisin e dashtnis per të. A thue se ndermjet t'atij idealit e atij realitetit nuk k'ā një rrugë të ndermjeme? A thue ideal i per Atdhë āsht gjithmonë aq i shterngueshem, aq i vshtirëshem? Me kënë se mēndja e jonë āsht e zoja per me dallue mirë e me pershī idealin e Atdhës kishim me pā se ky ideal āsht si per njerz të rrālī, si edhe per gjith njerz tjerē, mjaft qi mos të veprojnë çka i shkon kundra atij idealit. Nuk lypë Atdhēu prej të gjithve e gjithmonë sakrifice të mēdhaja, por lypë qi sejcilli nieri ç'faretdo zyre qi të kēt, e në cillendo gjendje shoqnore qi të jēt, t'i kryej detyrēt e veta me kujdes, ditë per ditë pā u shmangē kurr. Kēshtū pā kënë nevoja me bā vepra heroizmit, na mūd t'i vijm Atdheut mē sē mirit, mūd t'i vijm shoqnīs. Kēshtū kemi me kënë edhe e mira e familjes s'onē, kemi me ndij në zēmer at knaqēsī qi ndijn nieri i mirë kūr k'ā krye detyrēt e veta e kemi per të mujtē me thanē se na kemi ndjekē idealin e Atdheut.

Në hije të Rozafatit

Fabrika e Çementos. - Mbas s'ā e s'ā mndorjeve të nderlikueme neper të cillat u pershkue fabrika e çementos e Shkoders qyshë prej krijeset të sajē tash dhet vjet e tektoj, duket se çashtja e të vuemit në veprim të sajē mbas vendimeve të fundit të marruna prej Qeveris mretnore, po drejtohet kah një perfundim plotsisht i knaqshem.

Si mbas ketyne vëndimeve u pelqye kontrata e lidhunndermjet të Shoqnīs "Portland Çemento Shkodra" edhē Shoqnīs Germane "Miag" edhe i u dha Fabrikēs shkodrane një uhā prej fr.ari 175.000 prej Institutit të Kryqit të kuq Shqyptār me dorëzanin e Shtetit.

Ing. Xega, drejtor i Sherbimit të Xeheve pranē Ministris E. K. ēmnohet si kontrollor i Qeveris pranē Shoqnīs, gjithashtū komisjoni i perbāmē prej Ministrave, të Financēs, të P. Botore e t'E. K. do të kēt vazhdimisht funksjonin e mbikqyrjes e të drejtimit tue marrë të gjitha masat qi do të shifen të nevojshme per veprimin edhē të shkruemit marē të fabrikēs.

Vëndimet e marruna prej Qeveris mretnore kan shkaktue knaqsin mē të madhe në zēmrat e Shkodranëve, të cillēt në të ngrehunt e fabrikēs në fjalē kan derdhē kapitale shum të mdhaja, të mbetuna mjerisht deri sod pā kurrfarē frytit, mu në rrezik me humbē fare. Pritet s'ā mē parē, mbas të kryemit të formaliteteve të nevojshme, fillesa e veprimit të vijueshem të fabrikēs, gjā qi kan pasē rrjedhime tū dobishme jo vetem per krahinen e Shkoders, por per të gjith ekonomin kombētare. **Nekrologji.** - Me 19 m.k. prej një smundjet të pā-pritun e të shkollē dig gjyqtari hetues i Shkoders Vesel Doi. I vajtuemi, qi edhe s'ā vjet u ndodhte të krye të kēsajē detyrē kaq të randsishme të Magistraturēs Shkodrane, me sjelljen e tij të drejtē ka pasē fitue simpatin e puplikut tonē.

Me 28 m. k. Mat Kolon, një nder tregtar shkodranē mē të shēj. Turrē i drejtē e me ndisina të natla, lēn kujtim shum të mirē nder s'ā q'ē kanë njoftē.

Familjeve të p'kllueme të të vajtuemve "Cirka" i paraqet ngushllimet mē të gjalla.

BIBLIOTEKA PUBLIKE
"MARIN BARLETI"
SHKODER (2018)

M'ká shkue grueja në Bogë.

Gadi - Novelë

- Yfffëëë! Plasmë së xetit, na mbyti vapa!
- i a ban një ditë grueja e jëme, porsá kishe këthye prej zyrjet e ishim ulë me hanger në sofer, edhe vijon:

- Simjet nuk kena hall pá dalë me véruë kúnd, mos tjetër në Bogë.

- Në Bogë? me véruë? i a këtheva ún.
Ti e din se kam zyren edhe nuk kam kurrsesi kerkoj lëje.

- Ani çka! Múnd të shkoj vetë me fmí, e ti vjen për gjith n'e shtënde mbasdite e këthehe të hapen nadje. Por pá dalë në bjeshkë s'rrihet kurrsesi, në mos daçim me plasë si kungállla.

- E prà na deri tash s'kena shkue në Bogë asnjí vjetë, por plasë edhe nuk kena.

- Tí s'mëndon tjetër por si me kundershutë. Tí s'çan kryet aspak për né as s'ja ké kujdesin shndedes s'onë. Po të tham se simjet due me shkue në Bogë doemos. Të gjitha shoqet e mija kanë shkue. e ún do të rrijë këtú si kercunë?

- A kjo kënka pika? Pse kà dalë moda. Po palë, kush paska shkue?

- Po sí! Ká shkue e shoqja e Ktij edhe e Atij, e bija e Pálit e e motra e Pjetrit, e áma e Kolës edhe halla e Ndoci. Të gjitha më kanë thanë a po vjen edhe ti? E mûe më vjen marre m'u dá shoqesh.

- Po moj grue, por na nuk jena as në gjëndje me bā shpenzimë. Na s'jena as tregtarë, as nuk kena shpija e livadhe, e rroga e jëme me të zí qi po na del me jetue njikshtú.

- Besa nuk dij. Shokët t'ú me një rrogë, por po ngrehin shpija e pallate; fajin e ké tí qi s'jé pak mā teper dinamik, por rri njashtú si qyqár, e t'a merr mëndja se Zoti gjā prej baxhet s'qet.

- Edhë tí e njifke dinamizmin? Thuej çka të doesh, por mûe s'm'a qet. Me marrë shpí me qirá, automobila shko e eja, sà e sà shpenzime tjera....

- Po madje, do të pres edhe nja dy pár petka të reja, se s' mûnd të bāj „bruttá figura" nder shoqe.

- Fúndi duhen nja 15 napoljona a 20, e kú me i marrë?

- Mundena me i kursye njeti.

- Po kú

- Tí pse s'e lën duhanin? A e ké këndue'i herë sà bukur t'a kà bā hesáp "Círka" paret qi harxhoni ju trimat në duhan?

- Por s'ká bā hesáp çka harxhoni ju në pudra e parfume....

- S'â gjā ajo. Shto edhe paret qi harxhon për natë në kafe, e palë'i herë se kú del me hesáp!

- Moj ato janë sênde të vogla por 20 napoljona....

- Të vogla i thue ti; por as ún s'po të ly-pi gjā të madhe. S'po të tham me më çue në Dubrovnik as në plazhë të Durrsit..

- Qyqja tí me bā të ndí Lul Shkurti. Kishte me të bertitë se duhet me thanë: ranishtë e jo plazhë.

- Mos m'a çajë kryet me Lul Shkurtin. A ndjeve? Un deri sod një javë due m' u nisë, e prà shikjo se duhet me blé.....

Fundi, kujtoj qi edhe ju do t'a keni kup-tue se grueja e jëme ástht një aso grësh me karakter e me vullnet, të çeliktë qi kúr e qesin një mëndim nuk lánë pá e çue në vënd. Mbas një javet, një ditë të shtënde, në një automobil mbushë plot e për maje me tesha, paçë gzinim me percjellë gruen e fmín në Bogë, në një shpí.... madhështore për të cillen paguej 5 napoljona qirá.

*

*

*

Kishe hjekë ditën e gjyqit me bā gadi çka u lypte, deri sà e nisa gruen në Bogë, e kështú kujtojshe se tashmā do të kishem qetsí, por pásh perkundra se hallet e mija njat herë sa kishin fillue. S'kishim mrritë endë mirë, e grueja endë s'kishte shkatrrue t'shat, kúr po i a nisë: "Paskam harrue kú, kam harrue ket tjetren; mos harrò me m'a blé njiket sënd; rueju se rri pá m'a nisë ket tjetrin!" sà m'a bāni kryet për vor.

Ktheva në Shkoder, e për një javë gzova qetsín mā të plotë. Fund të javës po shkoj në Bogë, për me kaluë të diele në familje. Grueja e fija më kishin dá para.

S'kishe zdrypë endë mirë prej automobili, e

- A m'a ké prûe ket sënd qetë kam porositë?

- Aul! kam harrue

- Sí të zezon! Po ket tjetren gjā qi të kam thanë?

- Aiil! në paska dalë mëç.

- Po ket tjetren e ket tjetren?

- Sí dij sí më kënka bā kryet kubul ksajë herë.

- Në daç kubul në daç krap. Por tí ké harrue pastafat.

- Pastafat? Kë me pà sod nji javë, kam me t'i prue të gjitha.

Kaloi edhë e dëlja, e të hanen nadje po bāhem gadi me u dredhë prap kah Shkodra.

Grueja e fmija po më percjellin te automobili. Grueja me nji leter në dorë, po më thotë:

- Qe lista e sēndeve qì kē me më prue sod nji javë. I mjeri tì me bā mos me m'i prue.

- Si po harroj tash prap? Duhet me kenë krap. Lamtumirë se shkova...

- Uh! gadi sà s'harrova. M'i bjerë edhë nja 10 shishe birra, se ktu të gjith e pijnë në shoqi, e az ūn s'mund të koritem.

- Po mirë...

- M'i merr edhë dy kutija kremë per ftyrë, e nji shishe "acqua di Colonia" se ditën kena të xët.

- (si s'u nis ky dreq automobilit).... po, po.

- Babë - më thotë vajza, m'a blëj nji rraketë per tennis, se ktu kena fillue m'e luejtë edhë ket lojë.

- Edhe ūn, babë, - më thotë djali - kishe me dashtë nji aparat fotografijet.

- Shkruej në listë mos të harrojsh, shton grueja.

- Lamtumirë, ju gjetsha shëndosh sod nji javë.

Tek e mramja automobili u nis kadai kadalë, e Boga u shduk syve të mī.

*

*

Prap nji javë qetsi. Prap po vjen e shtundja me shkue në Bogë.

Po teshat qì më kanë porositë grueja e fmija? Pa u bā krap, s'mundem me harrue mē.

Nji mēndim gjenial!

Marr leter e pēndë e shkruej:

E dashtuna grue!

Sà keq ā tue m'ardhë qì kēsajë javë s'po mundem me ardhë në Bogë. Jam tue pasë punë shum në zyre, kaq sà më duhet me dalë e me punue edhe n'e diele.

Por sēndet qì më kē porositë nuk i kam harrue asnji, e i kam rā mrapa pā vanesë. Qe:

Prestarja më tha qì tash nji herë ā teper e xanun me punë e s'kā kohë me t'a qepë petkun e rī, por tash çon fjalë vetë; sà per kpucë të reja mēndova me i thanë shoqit t'ēm Kolës qì shpejt niset per Bari, me t'i prue prej andej kūr të vinë, se të dalin mē të bukra. Birra "per kombinacjon" kishte mungue në Shkoder, por në javen tjetër vjen, sà per kremë e "acqua di Colonia" më tha tregtari se i kā në doganë e të hanen i merr. Rraketë per tennis kam kerkue të tana dugājët e Shkoders por s'kishte, edhë aparata fotografijet, do qì ishin, s'm'u dukne të mirë e sà me blë gjā batalle, mē mirë po i

tham atij shoqit t'ēm me m'a blë në Bari kūr të shkojnë.

Ksāj herë nuk kē të drejtë m'u ankue per mē. Si po shef nuk kam harrue kurr gjā.

Ju marr ngrykë per s'lergu

i dashtuni i juej!

ZEF Jall...

Prej shtypit të huej

Pēsë motra të permēndūna

Para dy vjetëve në Ottava (Amerikë) zija Dionne qiti në dritë pēsë varza per nji herë.

Kjo ndodhje e jashtëzakonshme kaq fort e theku popullin amerikan, sà nji shumicë e pā-numrueshme dhuratash i mrrijti familjes Dionne qì ishte e vorfen, mjek e infermjera i kjene vūc në dispozicion per me ruejtë jeten e pēsë motrave të vogla, të cillat mujtne kēshtu me qindruc gjāl e shndosh deri sod. Mā teper, publiciteti i madh qì u bā rreth kēsaj ngjarje u bā shkak qì pēsë motrat e vogla mujtne me fitue nji pasuni të madhe vetem me botimin e fotografive të tyne neper filmore, nder filma cinematografikë, etj, pasuni qì deri sod kapet në 300000 dollar, e qì tue llogaritë edhë interesat, kā me u kapë në gjysë të milionit dollar, kūr pēsë motrat të mrrijnë në moshë madhore. Ksāj i thonë me lē me baft!

Jeton nji vjetë e gjysë me nji pirū në mēde

Katundari Teodor Roshka, prej Brod-it në Kroatī, kā jetue mē se nji vjetë e gjysë me nji pirū 25 centimeter gjatë në mēde. I permēduni e kishte perdi pirūm në nji marrjet në dhetuer 1934 e jo vetem nuk diti, por as nuk ndjeu ndonj trazim të veçan. Aj mujt perkundra me shku në punë si per ditë, e vetem në kohën e fundit filloi se ndi dhima të fortë. I korrin në radio, tue pranija e pirūnit, qì i u bog per t'operacjonit.

Nuk āsh kurr teper vonë rajmojnë prej Belgradit se nji plak 100 vjetësh prej Bosniet āsh martue me nji vajzë nder mē të bukura e katundit Agiq e cilla nuk āsh veçse 17 vjetsh.

FOLKLORE

Kanga e termekut.

Termeku i madh qi rá në Shkoder me 1 Qershuer 1905
 është endë gjall në kujtimin e Shkodranëve, të ci-
 llët endë sod të ndodhunat e asaj kohë i dallojnë
 "para termekut" ose "mbas termekut". Si që do herë,
 edhë në ket rasë shpirti i popullit shprehi ndësinat e
 veta me këngë të ndryshme popullore, një prej të ci-
 llave është kjo qi po botojmë e qi është mbledhë e na
 u dergue prej Zotni Kolë Daberdakut, të cillit me
 gjith zëmer po i falemi nderës.

Dita e parë e mojit të vërës
 Prej Zotit u bâ sebet
 Te gjith malet flakë m'u ndezë
 Me sy t'onë me pa kjahmet.

N'dhetë sahatin e pak dekika
 Shehri mbarë fillon e dridhet,
 Popullin t'gjith e mori friga,
 Ç'janë kto gur qi bijn prej qiellit?

Tuj rà copat e gelqeres,
 Fillon zëmra m'u ligshdue,
 Kúr pá m xhamat e pexheres
 Per termek jemi kujtue.

Me ndëjë mirë e me mëndue,
 Nuk është punë per t'u habitë,
 Kà çue Zoti me provue,
 Pasqyrë para me n'a qitë.

Per né kje një mnër e madhe
 Sà kurrkush s'e ká mëndue
 Tuj u dridhun fushë e male
 Gadi kjeme tuj mbarue.

Gjithicilli kján me lot:
 Mkatí i jonë u bâ sebet;
 Fort t'a lusim t'madhin Zot
 Qi s'na mbyti per kjamet

Mëndo mirë o i biri i nierit
 Ket kjahmet qi kena pá,
 Deri gurt e zallit t'Kirit
 T'gjith u hodhne per havá.

Tash prej mkatit m'u largue,
 T'tanë me lot me ndëjë tuj kjá,
 Me gjith zëmer me prëmtue
 Qi mbas sodit mos m'e fye má.

Ky kjahmet s'ká m'u harrue
 Gádi u bâm êmen si motit,
 Nuk mbet shpí pá u rrenue,
 Gjith ky është laiku i Zotit.

Tokë e male, pëmë e shpí
 Me një ças tuj u bashkue,
 N'Shkoder t'onë u bâ kerdí,
 Telegrafa t'gjith kan çue.

Vakí bâni n'ket termek,
 - Kush kà pá kà kënë një mnër -
 Per tre vllazen hyqmet
 Me pá deken per një herë.

Çoje mënden e mendo,
 Mbasi Zoti kà bâ êmer
 Qindro, nanë mos u ligshdo,
 Ashtu fjala me gjith zëmer.

Nana e tyne brî dyshekut,
 Tuj bertitë, tuj bâ medet,
 Prëmtoj Zoti prej termekut
 Me pá dekun t'hirt e vet.

Mbasi e diim se Zoti vetë
 Per peshqesh ká çue me t'pá
 Sot Ati vîn me l'u pshtetë,
 Me qindrue mos me qitë.

Si zenjin si fukarâ
 T'a çojmë mënden tuj mëndue;
 Te gjith t'lutna me një zâ
 Per shqyrë qi na kà pshtue.

BIBLIOTEKA PUBLIKE
MARIN BARLETTI
SHKODER (2018)

Liqênit të Shkodrës

Sà shum frymzimet m'i solle kúr hâna
At' nat' mbí ujna t'ú m'drejtonte udhtimin!
Rreth me myster i'n mblue brigjet të tâna
E ki'n bânesat rà n'mâ t'plot' heshtimin.

Si at' nat' un vallen kurrnji her' s'e prâna!
Si shpirti prap ma ndien t'ambël gëzimin!
Kap' dora - dora me të bukrat Zâna
Tui lé papritmas e kam pá agimin.

E ai m' qeshi mallshëm përmbí njat 'buz' qielli
Ngarkue përplot me shpresa t'ua, Nade,
Qi kjé për mue vertè nade prân'vere;

E, dal' mbí breg, un xûna e sýt po i sielli
Me pâ' kah' vîshe e kah'do t'shkojshe. At'here
M'nîse, Liqê, tui m'ambëltue me filade.

MARK NDOJA

Shkodër, 1933

E shkreta lule...

Kushtue kujtimit të páharrueshem
të I. A. I

E shkreta lule! Bukurija e jote
E të flaktat njyre t'ua, shpejt kan mu mekë,
N'vënd qi me gzue t'diellit rrezen jetëplote
E pâ-çilun, e njomë, t'duhet me dekë.

Prej rrajve t'njoma, prej s'amles butsi
T'dheut qi t'ushqej stuhija e rrebtë t'fargoj,
E shkreta lule, ké lé per dashtní,
Por nji fat mizuer tý dekës t'kushtoi.

Era e mrâmes kúr t'frýjë, t'gjetë e fletë
Pá mishrír neper ajr ká me t'shpërdà!
E shkreta lule, dekë n'përdvër t'kanjë jetë,
E shkreta lule kush tý ká me t'kijá?

PRIMUM

BIBLIOTEKA PUBLIKE
"MARIN BARLETI"
SHKODER (2018)

Nieri qi s'shifej

6) roman i Jules Verne - s

"Eb à német kutya nëlkul" thotë një prej këtyne thanjevet.

Qi në gjûhë shqype donë me thanë:

"Kû është një gjerman është një qen".

Tue lânë në njanë ânë teprën e këtyne thanjeve, këta difton papajtimin e dy rracave.

Gjyteti i Ragz-it është ngrehë me një rrugullsi të madhe, për posë të gjytetit t'ultë, gjatë bregut të lumit.

Tue pershkue sheshin e rrugen Shtjefni I, kapidani Haralan më çoi në treg Coloman, njatë herë kûr kishte mû fort të luejtun.

Atje gjinden me shumicë prodhimet e ndryshme të vëndit, e mûnd të vrojta për kadalë katundarin në veshen e vet të trashigueme. Ai kû mbajtë karakterin e kulluet të rracës së vet. Gati shumica vën kapelë me âna të gjâna. Gjakeja e xhamadani me pulla ashti janë lkure dashi; pantallonat të njëj llojë polhure të trashë qi nuk i a len dalë kadifes me vija të perdorueme aq fort prej katundarëvet të Francës verore; e një brez me njyra të ndezta i u shterngon mirë pantallonat në bel; nder kambë çizme të randa qi, në rasë të nevojës u mertheshin në to mamuzat.

M'u duk se granija, veshë me kotila të shkurta shumë ngjyresh, me jelekë mbushë me të qendisuna, kapela stolisë me pupla e të çueme gjithkahë për rreth qi lëshin të shifeshin flokët e shumë, m'u duk si të kishëshin të hecunt mû të shkathtë se trimnija.

Shum ishin edhe cigâjt, njerz të shkretë, me t'u dhimët, të vorfen sâ s'kâ, e të gjith grâ e trima, pleq e të rî qi rueshin një karakteristikë të veten në veshë të vet tanë zhele, me mû shumë bira se stofë.

Tue lânë sheshin e tregut, kapidani Haralan më bâni me kaluë neper një mori rrugësh e rrugicash mbushë gjithkah brijavet me dugajë gjithfarësh. Mandej ajo lagje fillon e zgjâhet për me dalë në fund në shesh Kurzt, një nder mû të mdhajt e gjytetit.

Në mjes të tij naltohej një çesme e bukur mermeri, me hujllje uji fantastike. Mbi të është ngrehun truporja e Mati Korvin-it, kreshniku i XV qindvjetët, mbret pesëmdhetë vjetësh, qi diji me u bâ ballë Austriakvet, Boemvet, Polakëvet e pshtoi krishtenimin europjan prej Turqvet.

Shesh pernjimënd i bukur kû gjindei edhe pallati i Sundimtarit të vëndit.

U ndalem pak n'at shesh e Haralan më tha:

- Qe pallati kû Marku e Mira kanë për t'u

paraqitë Sundimtarit, për me pasë prej si pelqimin para se të shkojnë në kishë.

- Për me pasë prej si pelqimin? - pveda me çudi.

- Po, është një zakon shumë i vjetër. S'kâ martesë qi mûnd të bâhet për pû pasë përpara pelqimin prej auktoritetit mû të naltë të gjytetit. Por edhe ky auktorizim është një lidhëni e fôrt ndermjet atyne qi e kanë. Nuk janë enë burrë e grue, por janë mû se të fejuem, e me kënë se del ndo'i pëngim për martesë të tyne, nuk e kanë lëjen me u lidhë mû me tjetërkënd.

Më çuditi ky zakon i vjetër, por nuk bâna tjetër pvetje.

Tue shkue kah kështjelli kalueme për një lagje me levizje të madhe shitësash e blesash. E shi n'at kohë qi po hîjshim në një shesh të vogël t'asajë lagje një poterë e madhe po u bâte, poterë qi dukej e jashtëzakonëshme.

Disâ grâ, tue u çue prej bankavet kû po shitëshin, kishin rrethue një nieri, katundâr, qi ishte rrxue për tokë e me të zî po çohet. Ishte idhënue e bâ tym.

- Dikush më kû ndeshë keqas... më kû rrahë... më kû rrxuel!

- Po kush kû pasë me të rrxue? - i a bâni një grue. - Ti kûj vetun... Të kam pû krejt mirë prej tregëtores s'ême... Nuk është kënë kurrkush n'at ças afer tejet.

- Po, po, bâj bë. - s'prate tue thanë ai katundari - një grusht këtû në zëmër... e ç'farë grushtit!.. e kam ndi vetë!

Kapidani Haralan qi pveti katundarin, pat edhe ai njat të gjegjun. Katundari po shkote qetësisht në punë të vet, kur ndjeu një të ndeshun, si t'i kishte rû një nieri i fôrt grushta në zëmër, të ndeshun kû i randë qi e kishte rrxue për tokë. Nuk dihte me di tue se kush i kishte rû pse tue u çue s'kishte pû kurrkënd për ânë.

A thue ishte e vërtetë çka thote? A i kishte rû pernjimënd dikush ai katundarit? Nuk mûit me u marrë veshi gjâ. Këjo veç ishte e vërtetë të rrximit e katundarit, të rrxim i pasqy egueshem.

Qe pse kishin mledhë gjindja aty për rreth. Ishte e kuartë qi ai nieri ndo ishte në kllapi ndo kishte pû. I dejuni rrxohet prej vetë e kujton se e rrxojnë tjetër.

Ky kje mendimi i të gjithëve, e nonse katundari bate bë e rrfë qi s'kishte pû asnjë gotë, rojsat gjytetësia e shtylene pû tjetër e

e bënë me shkue në punë të vet.

Si muer fund këjo ndodhje, na muerem një rrugë në tenalte që të çon n'atë të lëmit të gjytetit. Aty janë një mori rrugash e rrugicash, një labirint pernjimënd, në të cillin një i përjashtun sigurisht që kishte me tretë.

Tek e mrâmja mrrijtem në kështjeli vëndue mirë mbë njanen nder maje të kodres Volkang.

Ishte shi kalaja e gjyteteve magjarre, kështjelli i motëshem, "Var"-i si thonë magjarrët në gjühë të vet, gjytetëzja e kohës feudale, kercnuese si për anmiq të jashtëshem, Unët e Turqt, si edhe për të nenshtruemt e zotnis. Muret e nalta kolla kolla, me frengije, kishin atje-këtû e nder skaje pyrgje të mëdhaja, nder të cillët më i nalti zotnote mbarë lagjen e të thuesh krahinen për rreth.

Ura e çueshme, vëndue mbi një vî të gjânë që rrethote gjithkrah kështjellin e që ishte mbushë me ferra të nalta, na qiti te dera e të hijmit e rujtun prej dy topash të mëdhaj të papedorueshem. Pak më alt lopa tjerë shtrijshin gryken e vet.

Kapidanit Haralan, me gradë që kishte, i çilej pá vshtirsi dera e gjytetëzes, që tash nuk kishte më atë randësin ushtarake të dikúrshme. Ata pak ushtarë që e rueshin e pershndeten ushtarisht, e si mrrijtem n'olok t'ushtrimeve ai më ftoi me hypë në pyrg më të naltë.

Na u desht me bā jo më pak se dyqindekaterdhetë kambë shkallë, të njëj shkalle të rrumbullakët kaçamillëse, për me mrrijtë në maje.

Tue shikjue prej andej syni mûnd të shifte shumë më hapët se prej pyrgut të pallatit të Roderich-ejve.

Kapidani Haralan më tha:

– Tash që njëf një pjesë të madhe të gjytetit t'onë, tek e kë tash të shtrijm atje poshtë në sy t'û.

– E me të vertetë se çka kam pá – i pergjegja – më duket me shumë interesë.

– Unë knaqem tue ndi kështû e jam i sigurtë se kûr t'a kesh pá të gjith gjytetin, e të jesh disi miksue me doke, zakone e jetë karakteristike t'onen, kë për të mbajtë një kujtim të mirë. Na magjarrët kemi një dashtëni të madhe për gjytetin t'onë. Këtû nder në jeta ndermjet klasëve të ndryshme është krejt e pagjët. Pasanikët u ndimojnë me të gjânë të vorfenve, të cillët me numer vînë vjetë për vjetë tue u pakue, u ndimojnë me institute të ndryshme bamirësije. Të njimënd këtû kë për të ndeshë në pak të vorfen, e si do me kë në i vîhet për rreth e përmit porsa të njifet.

E dij mirëfillit, lum kapidani i em, edhe dij se doktor Roderich-u nuk kursehet tue dhânë ndimë nevojtarëvet, e dij se edhe zoja Roderich e Mira janë të parat nder të gjitha vepra ba-

mirësije...

Nana e eme e motra nuk bājnë tjetër veç se çka u perket me bā n'at gjendje që janë. Mbas mëndimit t'em dhāna të vorfenve është detyrë kryekreje.

– Æsht e dijtun – thaçë – veç se kâ plot mëndyrë për me e shvillue.

– Na prā – muer prap me thānë kapidani – na kemi një gjytet të qetë, që nuk është i turbulluem aspak prej degamesh politike, e me gjith këtë rojës i kujdesëshem i të drejtavet e privilegjevet të veta, që kishte me i mprojtë kundra çdo nderhîmjes të pushtedit qandruer. Nder bashkëgjytetas të mij unë nuk dij veç një mungesë..

– Çfarë mungeset?

– Mungesa që me kë në pak supersticjos e me u xānë besë teper shpejt e me kollajsi sendeve të mbinatyreshme. Legendat plot shpirtin të mirë e të këqij e me fantazma e lujten u a k'ānde sà s'ká.

– Doktor Roderich-u mēdoj se për parim nuk do të jēt supersticjos, por nana e juej ndoshta... Mira...

– Të dyja, e si ato të gjithë tjerët. Æsht një ligështi, një smundje kundra të cillës sado që jam mûndu e s'kam mujtë me i a dalë. Ndoshta Marku ká me më ndimue.

– Mjaft që Mira nos t'a bājë për vedi!

– Tash, lum Vidal-i, këqyrni kahë jugë-lindja... atje... në skāj të gjytetit, a e shifni terracen e një "belvedere"-s?

– E shof. Më duket se është pyrgu i pallatit Roderich-ejve.

– Shi njaj. E n'at pallat gjindet një salë buke, kû do të jēt tue u gatue një cile, e mbasi ju jeni një nder të ftuëm.

– Jam gati urdhënit t'uej, kapidan...

– T'ulemi prā, të lām "Var"-in në vetëmi feudale që për pak kohë e trazueme, e të kthehemi tue marrë një rrugë tjetër, se kështû kë për të mujtë me a pjesën e gjytetit n'atë të Veriut.

Kaluem kështû kët anë të gjytetit e mrrijtem në rugen Teqeri në dritim të bregut Batthyani.

Pak më andej më rā në sy një shpi e vetmueme në mjes të njëj lulishte. M'u duk si shpi e lanun inkret, e zyrtë me dritësore të myllun që dukeshin si mos t'u çilëshin kurr, me do murë kah oborri tanë të xîeme e me myk e oborri përpara mbushë me ferra e kaçuba. Ajo shpi ishte krejt në kundërshtim me pallatet e t'asajë udhë.

Për derës me parmakë hîhej në një oborr të vogël, kû ishin dy vidha të mëdhaj e të motëshem që diftojshin vjetët e veta prej trupit krejt të çām.

KUJTIME FUNDIT

Bjen kumona. Asht gëzim i madh për të gjithë. Zane vetem ndihen e brohorit të përdame Edhe një herë fëtyrzat e në xansve të vogël po rreshtohen; ngasin, shtillen e velen në rresht. U flas pa prapë fjalë të bukura e dashtnore. Ernesti po fillon të qajë, pse i tham se po ndahemi. Njeni më kapë krahin tjetri më puthë doren edhe thotë: "të due shumë shoq'i jem.."

Viktori është i pa gojë; të gjithë flasin, ajo jo; nuk mund t'a shprehin dashtninë. M'avitet, më puthë doren, e që po e shterngon në parzmin e njomë. Diçka don me më thanë në vesh. Qe, i avita kryet, dhe po pres me pa durim... Çudi... falnderimi që një puthje e shpejtë, që m'a vodh, në sa u habita tue pritë ndo'i fjalë ngushllimi. Vetem kështu e gjet mënyren m'u shprehë i shkruati. Për mua gëzim i madh. Nënansit e vogël më janë mirnjohetë mjaft dashtnisht.

Tash po u shperndajë deftesat!... fëtyrza në shend, falnderim për gjithë anë; gaz, gaz...

— "Udhë e mbarë fëmijë e mi, mos harroni mësuesin". Një skenë e kandshme, m'a këputen një pullë në xhakëtë, tue m'u kasavjerrë...; bertasin, qeshen, e falnderimet e tyre i percjellin me një: "rrnoftë mësuesi i jem" "e due shumë shoqin t'em." Oh të vijonte gjithnjë kjo skenë!...

Nënansit po shkojnë. Nuk kthejnë për tre muajt. Së do t'i shoh të rreshtuem ndër banka, tanë gaz, tanë shend; tue nëxanë e tue gëzue për një herit. Së do t'a provoj dashtninë engjulllore të tyre për tre muajt..., ndoshta kurr më.

Oborri është i qetë. Dielli ka prendue ka herë. E në klasën t'imë ka terr, ka heshtim e ka trishtim.

Mësuesëzi

30 Qershier 1936

Cirka së vertete

I vorfen nuk është ajo që ka pak, por ajo që dishron shumë.

I pasun nuk është ajo që ka shumë, por ajo që kondëndohet me shka ka.

Castelvetro

Ujnat e travajës janë si ato të dédit; e bjerin idhnimin e vet tue u çue kah qiella.

Madame de Staël

Dashtnija është i vetmi vizar që shtohet tue e dá.

Cantù

Këshilli i mjekut

Për nanat e reja

Foshnë, pin. — Duket punë e fjeshtë, e kollajshme, me i dhanë me pë fëmijë. E prapë s'na nana të reja nuk i a kanë aspak xhën! S'na herë shifet fëmija i vogël tue largue befash kryet, tue britë, e tue qitë edhe ata pak tamel që pat pë! E këta vetun pse e ama, tue dashtë m'e shterngue të pijë, e ka rrasë teper për parzem tue i a mbyllë edhe hundët, në short me i a marrë frymen... Me e vë fëmijë në gjë nuk don me thanë prapë me krye një punë çfaretto, por një punë që lypë kujdes, vemënde e metod.

Të caktuemt e kohënavet për të pëim. — S'na gabim bënë nana e rë për s'na i perket caktimit të kohës për të dhënë me pë! Por s'na të fillojë fëmija me kja, shpejt vëhet në gjë, tue shkue mbas asajë thanjes së motëshme por krejt të gabueshme që "fëmija kurr kja don me pë", pë mëndue aspak se pak para ka pë, e kështu fëmija ajët me tamel me rrezik që të bëjë një indigjestion (të pë bluëm haje) e një të smadhuem të zgërit... Duhet vë orë se prej kësajë ligështie të nanës për fëmijë, tue i shpeshtue kohët e të pëmes ushqehet fëmija shumë keq. Si dihet, edhe tamli, kah mbarimi i të thithunit, ka shumë më teqer elementa ushqyese... Fëmija kja? Çudi e madhe besa! Të jët ditë a natë, mos të jenë vë të rita teshat a shtrati i tij, mos të kët ndo'i sënd që e therë a që nuk e lën të qetë, lënë të kja: ka me kja s'na ka me kja e mandej ka me fjetë. Kështu kë me fillue qyshë tash me i dhanë edukatë — tue sigurve qetësinë tande.

Orari e të ngjatunit e të pëim. — Orari ndërmon mbas moshës së bales. Në fillim është mirë me e vë në gjë ditën krye 2 orësh, tue s'natë kët kohë natën 6 e deri në 8 orë, kështu që ep kohë edhe nanës me fjetë e me pushue. Në krye të tre muajt mandej, kë me e s'gjatun gradë gradë kët kohë. Një herë krye 2 orësh e gjysë mandej krye 3 orësh: por nuk duhet me harue e s'na më fort të rritet fëmija aq më teper s'na tamli mund të thithë. Kaha mandej për setcillin të thithun kë me kënë natë një të katërt orë; e disa nana për kët pikë nuk kujdesen aspak tue lënë me pë fillimin e vet për një gjysë orë e ka i derë për një orë rresht... Nuk kondëndohet e s'na dam ka fëmija! Por e bëjnë prej pacijet, se me kënë kishin me pasë faj të nana...

„Symphonija e tri luleve,”

Asaj!..

Jeni më të bukura se vetë rexit e diellit që nepër avuj të mengjesit puthin fytyren t'ëme. Mbrënda ujit të kulluete, në qelqin kristaluer, me dashtëni rrokeni e shterngoheni për zëmer. Jeni një trishe e mrekullët që zotënon plot madhni tryezen t'ëme ku të shkapërdame andej e këndeje rrijnë ushqimet shpirtënore të mijat.

Ngjyrat t'ueja plot shpënesë e ardhëmoni më buzëqeshin, si më buzëqeshëte fytyra hyjnore e saja, tue më ngushllue e tue më shtërngue m'e pamun jetën ndryshej prej asaj që deri tash kundrova.

Vetë dora e saj u këputi e me kaq hijeshi e esthetikë u gershtoi, ju o lule ngjyrë-shembulllore!!.. Vetë u zgolli e u bashkoi n'at harmoni plot knaqë e dashtëni. Ju grabiti prej lulishtes ku me gazmëpd e hare jetojeshi në shoqëni të një mijë shoqeve, e u pruni këtu, ndoshta si lajmëtare të zëmërs së saj, me gëzue e me knaqë zëmren t'ëme të vetëmueme.

Oh mirë se keni ardhë mori tri lule të vogla që jeni më të bukura se vetë rexit e diellit që nepër avuj të mengjesit puthin fytyren t'ëme.

Drandofillja.

Në krah të djathët të kanë vue. Vesha e yte, një ngjyrë-mishe e mrekullueshme, të bënë m'u nderue; fisi e gjaku hyjnuer i yti, të bënë me ndëjë në krye të vëndit. Për reth berbuqes s'ate, ende të pa-puthun mirë prej agimit jetë-dhanës, fletëzat si hire të bukura me fytyrë gazëmore, vallojnë tue këndue kangëza dashtëniye që vetëm e vetëm un i marr vesht... Në ty shof atë, pse edhe ajo s't'a lën dalë: goja e saj si berbuqëja e yte, krelat e butë mëndashi të saja, si fletëzat e derdhun rreth fytyrës s'ate; trupi i saj, oh një drandofille e dytë!..

Tash dije se sa e çmueshme je për mue!..

Karajfili.

Pranë tejet moj drandofille i madh, shatorr. Të shikjon me dashtëni por jo me lakmi... Karajfili i bardhë, si duhet t'ishin të gjithë, të rrin për krah; goja e tij nuk flet, por një Zot e din se shpirti ç'i thotë!.. Nuk ka guxim t'a shprehin atë çka zëmra i dishron veçse fletëzat e bardha si bora të tija, aty këtu janë të qendisuna me pikëla të kuqe!.. A thue gjak ngufue prej zëmret?.. A thue paralajmuese të një dashtënisë që karajfilin e madh shatorr

shkrumon?... E di por s'due t'a tham!.. Ti drandofille që i rrin pranë prej shpirtësisë së syeve të tij ke kuptue gjithëcka: njësinë e zëmërs së tij kanë përkue me ato të zëmërs s'ate e prandaj ti e lumë mi të gjitha shoqet që braktise në lulishë, buzëqeshë me dashtëni!.. Karajfili knaqet e tjetër nuk dont!.. Se që shembull për djelmëni!..

Lule Mullaga.

E kuqe si gjaku, e flakët si dashtëniya... Ndëjë ndermjet të drandofilles e karajfilin, mbi to ka qitun krytë. Me krenari më shikjon si të donte me më thanë: "Pagjen shëjte e qetësinë e dashtun, vetem un jam e zoja me e dhanë. Vetem un dijë me harmonizue jetën njerzore... Vetem un, në ket synth zë të mrekullueshme ngjyrash, un gjënë më të lumë e më të dishru me të botës, dashtëninë e kulluete e lumninë e pa-mbarim, të to'ës... Ku gjindem vetë, aty është jeta... Un me flakë dashtëniye, gjindem në zëmer të çdo njeri je!.. Vashat më të bukura në rocinë tuzash e me kujdes në zëmer të paperlyene të tyne, djelmëniya më e gjallë e më e spikatun për mue jeton!..

Është e vertetë moj lule mullagë!.. Mos t'ishte kështu, kaq e lumë s'do të jetonte drandofillja ngjyrë-mishe të mrekullu shëme me karajfilin e bardhë shatorr... Ajo që t'ujdisi në ket symphonin ngjyrash shembullke, ajo vleren t'ande shumë mirë e shfrytëzoi!.. Te vetë u pruni o lule të vogla, me m'i folë zëmërs s'ëme, çka zëmra e shpirtit për tash nuk mujti me më thanë!.. Në qe hesa më keni folun aq shumë, sa jetën e jeni mos pastë tjetër qellim posë aq për të cillin jeni shembull e pasqyrë e gjallë!..

..... Prej dritoris s'ëme lanë çilë për me h'freskija e kësaj nate të mrekullët të Qershorit, dritë e ardhmë të Hyjneshtës Hënë derdhun mbi ju!.. Ju kotenit në një gjum t'ambel, të qetë e të pa-trazim rrokë e shpërngue njana me dritën!.. veç lule mullaga e kuqe s'ka fjetë... Me mue rrin zgjue tue ju këndue kangë pagje, tue u përshpirtë prallëza dashtëniye që ju zhysin në një parrizë andrash xhevahiril..

Oh flën! flën! se jeni të lumë!.. Mëlli aspak mos t'ju marrin për lulishten në të

BIBLIOTEKA PUBLIKE
"MARIN BARLETI" (2018)
SHKODER

Në Razëna të Vriithit

pershkrime e pershtypje

Nder ditët e stinës së veres, kurrë të xetit është i teperm e dielli na djeg, kënaqshëm sjellim syt për rreth maleve të nalta qi e kunorojnë Shkodren, e na ka andja e na knaqet shpirti m'u gjetë për disa çasa nder ato maje e m'u freskue aty, ku bora zotnon e perherëshme e ku blerim ka gjithkahë hijeshi prëndvere.

Dhei kemi arsye. E kush perposë bjeshke me freskin e lët të veten, me lulzimin e njomsin e barit e me ajrin e paster mund të na terhjekin pranë vejit e mund të na bājë me i harrue trazimet e jetës, tue na mbajtë nalt nder mendime t'ona?

E kerkon prà dishirin i ynë t'i hijena së pakut për pak kohë pluhrit të gjytetit, e hare-shem t'ëndena nder bjeshkë plot ajr e gjallni jete.

Tue lanë më njën'anë bjeshkët e nalta kù s'kalon automobili e ku veç kamba djaloshare qindron ngallniyese maje shkrepave e currave si janë: Paruni i Rrjollit - Thethi - Terbuna e Pukës - Mali Shëjt i Oroshit e tjera vende, po vëhem me pershkrue shkurtas një vend, ku orë e ças po merret neper gojë në ket stinë, e ku dita me ditë po rrājnë gjindja me verue, due të tham mbi Razënen e Vriithit.

cilen jeni rritë e të cilen e keni braktisë, pse lulishta e shpirtit t'ëm u pret e u rritë m'a me kujdes e dashtëni!.. Ajo qi aq fort u donte, dihti në duer të kuejë me ju lëshue!..

Oh flëni, flëni se jeni të lume!.. Malli aspak mos t'ju marrin për cirkat kristalore të voeses së freskët të mengjesit, pse lot e syevet të mijë, pse lot e zëmërs s'ëme, m'a të çmueshëm se çdo gjë në botë, kanë me ju njomësue e me ju freskue tue ju dhanë jetë e gjallëni edhe m'a te-per!.. Doren e sajë qi ju lëmote me butësi krelat, buzët e saja qi ju puthëte me dashtëni faqet, ate dishronëje!.. Por dikuer, po ju ap besen, ka me këthye e me butësi e me dashtëni ka me ju lëmue e puthë faqet si përpara!.. Tash për tash un kam për t'a pasë ket kujdes për ju!..

Oh flëni, flëni se jeni të lume!.. Mbi ju rrin çetë përherë dashtënija; mbi ju kam për herë syetë qilë veta; mbi ju, mbi ne, prej dritores lanë qilë me hi freskija e kësaj nate të mrekullueshme të Qershorit, ruejnë dritat e argjanta të Hyjneshës Hanë!..

Tue u njitë me automobil nalt Shkodre, mbassi të kesh kalue pak "Dedajt e Shkrelit" rruga dahet dyshë: kah e djathëta edhe kah e majta. Rruga kah e djathëta të çon në Bogë në s'a ajo kah e majta të qet në Razëna të Vriithit.

Rruga e Razënës shkon pa u kujtue tue u njitë, deri te kisha e Shkrelit, por mbasi t'a kesh kalue këtë, duhet me i u njitë malit me automobil perpjetë e në disa vende shum perpjetë. Disa bjeshkatarë ket vend e bājnë këmbë prej frigës së perpjetës, por nuk është i rrezikshëm për shofera të mirë. Udhtimi br këtij mal ngiatë një të katert ore, në këmbë gadi 1 orë e është një rrugë e ngushtë me nja 5 këthesa.

Mbassi t'a kesh kalue këtë perpjete, udhtimi vijon mandej i qet deri në Vriith.

Vriithi është i bukur, ka shtëpija të bukura e fusha të hapta mbushë me të lashta. Vriithi ka një pamje të bukur. Por edhe në Vriith është të xët si në Shkodrë, e gungalla s'pranë prej nadjes deri në mbramje tue këndue kangen e njajtë të veten.

Prej Vriithit rruga vijon gjithnji tue u njitë perpjetë br maleve, por është e goditun mirë. Këtu fillon freskija. Mbassi t'i kesh pershkue malet për një gjysë ore, të dalin përpara do fusha, mandej do shtëpija malcorësh e së mbramit një fushë e madhe me shtëpija e kësolla: këjo është Razëna e Vriithit, nalt mbi syperfaqe të detit m. 1100.

Razëna lergas është e rrethueme për malit të Pullinës-Qafës Keqej, majes së kunorës e Veleçikut. Mbas Razënës shtrihen shum fusha të blera. Nder këto mbillen kullmoqet e ter-shanë e çudi si s'kujtohen ma corët me mbje-llë kertolla, mbassi fitim kisha me këne tre (3) fish m'a i madh.

Razëna është e përfame prej dy lagës: prej gropës së Tershanës Shkodrës së Peta-lit; në mjedis të kësaj është një fushë me bër, s'a gjysë orës së Pashës. Razëna ka për rreth nënë ahit.

Si sheti mund të zgjidhet "Keqej." Gjindet rreth në lindje të Razënës. Aty banojnë malcorët e Brigat të Matës. Keqej, prej Razës, ka një pamje madhstore, një panoramë të bukur tashash së gjana plot me fryte. Mbas "Keqej" nënë lugjet, vend i ganishëm për ujë të ftohtë, në s'a Razëna nuk merr ujë

JETE VETMITARE

SPORT

Kushtue të Nd: At Bernardin Palajt

Shenime e numra mbas kampjonatit

Sa bukur rron mungari në vetëmi
Atje tej n'mal plot pisha edhe lofata
Ai ndien gjithmon n'shpiet të vet qetsi
Shqyponjën vetëm ka shok, me krah t'gjata

Ai vetëm do t'dëgjojë një melodí
Të ksajë natyre visarin e paçmuar
Mungari knaqet me t'vërtet' magji
Ku ai prëhet në jetën e veçuar.

Jetë vetmitare, botë vërtet mystike
Pagen kërkon dhe rrin në krenari
Ja 'i jet'e lumtur si ndër kohët klasike
Kur qen pytagorikët e botës parí.

Brenda monastirit pallat'i s'vërtetës
Ai rrin i qetë nga jeta plot kusure
Mendon gjithnjë të miren kundrejt s'metës
Ai dëshron vllazërin, mungari, ng'ato mure!

LUAN BURRTHYESI

krojesh, por kan çilë pusa, në rrezik me mbetë
ndo'i herë edhe pa ujë, si ndodhi në verën qi
kaloi.

Në Razëna bāhen 20-25 kēsolla bjeshkatārësh.
Gjith paraditja grave e varzave u kalon tue bā
me hanger e tue bā punime tjera shtëpijake. Në
rasë se u tepron kohë, merren me punë dore.
Por trimat e djelmt mblidhen bashkë dhe e ka-
lojnë kohen nder kangë, shetina e lojna gjithfa-
rësh. Kah mbasditja dalin të gjith jashtë e nen
hije t'abit këndojnë, losin e hillen në shtre-
gull tue vallzue:

Ulu mal sà të dalin hāna

Sà të bājë driten per mbrama...

E kangët shperthejnë deri 1 orë mbas mbrames
deri qi tue i thanë shoqishojt naten e mirë kë-
thehen nder kēsolla.

Në kaq hana e nzitun prej valleve Shko-
drane qet kryet mbi mājën e Pultinës.

Ajo shndritë madhshtore mbi fushen e Razë-
nes, tue i falë si per hater kēsollave të bjesh-
katārëve të Shkodres pak dritë, si shtësë
dritës së kandilave e tue u buzqeshun u uron
nji natë të mirë e ngët shpejt mandej
lëshue driten e mbrame të veten në gjytetin
e tyne.

Verë e dytë, 1936

T. GJYSHJA

Tash mē se dy javë muer fund, në të gji-
tha fushat e Shqipnis, kampjonati kombtar i
VI i futbollit.

Tue vrojtë klasifikimin mbas përfundime-
ve të ditës së mbramë, shohim se ky klasifi-
kim i përgjegjë fare bukur forcës dhe zotë-
sis qi çdo skuader ka dftue gjatë kampjona-
tit.

Në krye të gjithave me 25 pikë S. K.
Tirana. Kampjone për katër herë, Tirana në
ket vjetë e ka fitue me meritim dhe të
drejtë të plotë titullin e pestë. Kampjona e
kryegjytetit ka kryesue klasifikimin prej
të parës ditë deri në të mbramën. Ka dftë,
me një fitim të shkëlqyeshëm (4-1), me largue
sulmin e mbramë të "Vllaznis", e prej
fitimit në fitim ka mbarue kampjonatin pa
humbë asnj ndeshje. E dyta me 23 pikë është
klasifikue "Vllaznija" e Shkodrës. Shko-
dra e ka humbë sivjet kampjonatin me nderë.
Ka ra sikur binë burrat. Ka kënë kundersh-
tarja mē e dējë dhe mē e drashtun prej S.
K. Tiranës, tue i bā ballë kēsaj, deri në mē
të mbramen ditë.

"Durrësi" dhe "Rinija Korçare" nuk
kanë dhanë as mē të voglin fryt qi u pritte
prej tyne. Janë zhdukë prej luftimit për ti-
tull ç'në ditët e para, tue mbarue të
shkëputuna fare, me ndryshim të madh pikash
prej Tiranës e Shkodrës.

Asht për t'u shënue klasifikimi i nder-
shëm i "Besës së Kavajës". Kavaja sivjet
ka paraqitë një skuadër me elementa fare të
mirë. Në yjetin e ardhshëm mund të përmir-
sohet edhe mē teper.

Skuadrat e tjera janë mundue mjaft me u
da me nderë me shokë të veta mē të mëdhaja,
por mē në fund janë perulë përpara klasës
dhe eksperiencës së këtyne tue rufizue luf-
timin ndërmjet vedit për mos mē ra në diviz-
jon të dytë.

Edhe tash, mē mbarimit të kampjona-
tit, skuadrat mē të mirat të Shqipnis, nuk e
kalonë kohen tue fjetë, por përgatitën në
heshje për disa ndeshje miqsore me skuadra
të huaja.

K.

Në pershkim të dy javëve

Prej së mrëndëshmi:

N. M. T. Mbreti tue dashtun me perkrahë institutin t'onë të Kryqit të kuq në zhvillimin e programit të ti filantropik, i dhuroi kti pyllën e thirrur: "Pish'e Divjakës" qi ndodhet afër Lushnjes, e ka një syperfaqe prej 1500 hektarësh. Veprimet perkatese të transferimit u bënë ndermjet perfaqsesit të N.M. T. Mbretit, Z. Abdurrahman Dibres dhe xav. drejtorit të Kryqit të Kuq Z. Haxhi Shkozës.

Dhurimi i Sovranit ka prodhue pershtypjen më të bukur në ç'do zëmer shqyp-tari qi një e çmon misjonin e naltë të Kryqit të Kuq.

Në bazë të vendimit të Kshillit Ministrues N. 469 d.16.7.36 dy fletoret e kryeqytetit "Besa" e "Vatra" u mbyllën per 15 dit rresht qysh prej datës 18 m. k. Si mbas komunikatës së Zyres së shtypit kjo masë u muer në themel të nenit 30 të Ligjës së shtypit per arsye se fletoret në fjalë me botimet e tyre të rrëjshme e tendecioze kanë fillue të mashtrojnë opinjonin publik në dam të madh t'interesave të Shtetit t'onë.

Si mas autorizimit të Kshillit Ministrues, Z. Dr. Nush Bushati, Minister i Arsimit, me 17 m.k., u nis per Gjermani, kudo të marrin pjesë në lojnat olimpike qi mgiasin prej 1 deri me 14 Gusht, mrenda të cillës kohë do të studiojë edhe organizimin shkolluer t'atj vëndi. Në kthim Ministri, i cilli udhëtimin e tij e ban me automobil, do të ndalet edhe një tri javë n'Itali po per një të qellim.

Randsi të veçantë ka zbulimi arkeologjik qi është bënë në kto ditët e fundit në Shqypni. Në rrugen Ballshë - Tepelenë është zbulue një vorr shumë i vjetër qi është i periudhës Helenike, d. m. th. i perket periudhës së kohës së sundimit të Lekës së Madh dhe të pushtimit rromak. Në vorr janë gjetë një kyçe, dy llampa voji dhe një pare metali. Ministrija e Arsimit me një herë është interesue per ket zbulim dhe ka caktue qi sëndet e gjetuna të vendosen në Muzeum-in Kombëtar.

Ministrija e Punve të Jashtme me datë 30 m. k. mori një komunikim zyrtar nga Legata Mbretnore e Italis në Tiranë, mbas të cillit njoftohet se shumata qi janë parapë në themel t'akordeve financjare edhe ekonomike, stipulue midis Qeverivet Mbretnore t'Italis e të Shqypnis, në Tiranë, me 19 Marc 1936 edhe ratifikimet e të cillvet u shkëmbyen me 30 Majë të kti vjeti, i janë vue në dispozitë Qeveris Mbretnore me anen e Bankës Kombëtare të Shqypnis.

Me 19 m.k. filloj prej Shkodret të sjellunit të dytë çiklistik të Shqypnis i cilli pershin 906 kilometra e 345 metra.

Në një muerne pjesë 23 çiklista shqyp-tar nga prefekturat e ndryshme.

Të sjellunit do të bëhet në dymdhet etapa të cillat janë: Shkoder - Durrës - Berat - Vlonë - Sarandë - Gjinokaster - Permet - Leskovik - Korçë - Pogradec - Elbasan - e Tiranë.

Me perfundimin e etapës së IXtë, Korçë - Pogradec, klasifikimi i pergjithshem është si vijon:

- I. - Koço Kereku i Korçës, me 42 pika;
- II. - Gjovalin Ljarja i Shkodres me 29 pika;
- III. - Rudolf Gurashi i Tiranës me 22 pika.

Prej së jashtëmi:

Një ndodhje qi ka shkaktue një zëmrim të pergjithshem, por qi fatbardhsisht së pat një rrjedhim të keq, u vertetue me 16 Korrik në London. Mbreti Eduardi VIII i Anglerrës paradite kishte marrë pjesë në Hyde Park në ceremonin e dorximit të flaurit të ri të gjashtit bataljon të gardës kambësore. Më sovranin, i cilli ishte i shoqnuem prej të vllaut Dukës s'Yorkut, prej Nanës Mbretreshë dhe prej princeshave mas marimit të ceremonis po kalote në kâl per të giatë rrugës qi çon në Pallatin Bukingam', një nieri u shkoq prej turmës së popullit, dhe u drejtue Mbretit me një revolver në dorë. Shka ndodhi n'at ças e difton vetë agjenti i policis Dick qi është kacafitë me atentatorin. Shikjova n'e djathtë mandej n'e rrmaktë, - janë fjalët e tija, - e me bisht të synit përshifer mejet një turr me revolver në dorë. Zëmra m'u ngrirë por jo kamët. U holla perpara e i rashi sa ku mujta armës e cilla keq per bryllandej kapa at trimin në fyt me sa forca kisha. Aj vikatëte: - Oh Zot; mos më merini frymen! - Mandej mrritne agjenta tjerë.

Mbreti i cilli kishte të ket shqënë, vazhdoi udhëtimin e vet me një gjatë orësi të çuditshme, si mos kishte ndodhë gjë. Mrriti në pallat, hoq uniformën e qetsisht shkoj me lueit golë. Atentatori, të cillin Mbreti Eduard, mas shqyrtoi raportat e policis, e pagzoi me emnin "the damned fool!" (i marta i duem), është një farë George Andron Mac Mahon, një irlandez anormal qi, po t'i rrym mëndimi të shumicës, ka dashtë me bënë një atentat kundra jetës të Sovranit, e po të ndigjimë atentatorin e advokatin mbrojtës të ti Alfred Kerstein, ka dashtë me

vetem me bā një protestë kundër ndimit me vdekje e s'ka pasë mënd me gjuet.

Prej kater anve të botës i kanë marrë Sovranitet telegrame sympatije e pergzimesh per pshtimin e ti.

* * *

Mas sà bisedimesh, ngurrimesh e kundërshtimesh, veçanërisht ndermjet delegacioneve britanike e sovjetike, tek e mramja u marrit në një marrveshtje për rreth forcimit të Grykave të Dardanelve e cilla përfundoj me nënshkrimin e konvencionit të Montreux me datë 21 të mujit të kaluem. Marrveshtja e rë e cilla siç bahet fjalë edhe në parathënjën e konvencionit xëvendson akordin e Lausanne-s të 24 Korrikut 1923, i njëj Turkis të drejten e forcimit të Grykave e rregullon edhe kalimin e anijeve të shteteve të huej neper Dardanelle. Në kohë paqe ashtu edhe në kohë lufte, në kjoftë se Turkija qindron asnjansë, kontraktuesat e konvencionit kanë njoftë parimin e kalimit të lir neper Gryka. Edhe kuer Turkija të jën në gjendje lufte, anijet tregtare kanë të drejtë kalimi neper Gryka, por vetem nder dit e nder vija të caktueme prejë auktoritevet turke. Neni 18 i konvencionit e cakton me 30.000 ton. tonazhin e per gjithshem të njisive luftareke të shteteve q nuk gjinden në brigjet e Detit të Zi, q kalojnë në kohë paqe. Konvencioni i Montreux-hit, i cilli u bā per një kohë 20 vjetsh, u la çilë, per pranim, edhe per të gjitha shtetet nënshkruese të traktatit të Lausanne-s e q nuk muerne pjesë në mledhjen e Montreux-hit. Fill mas nënshkrimit forcat ushtarake turke të fanteris, t'artiljeris e të motorizueme marshuene kah dy brigjet e Bosforit tuej hī në Qanak-kalā, në vëndin mā strategjik të Grykave ku mrritne edhe luftanijet turke Javuz, Hamidiye e Hizerreir. Dhoma turke u mlodh me një herë per ratifikim e të konvencionit të Montreux-it e per shpenzimet e forcimit të Grykave.

* * *

Gjith sà shkrueme, me gjith se çashtje me randsi të veçantë, kà kalue, të thuesh, në shkallë të dytë mas shperthimit të pāpritun të kryengritjes ushtarake spanjole me të cillen marë shtypi nderkombtar asht tue u marrë gjansisht.

Paknaqsija e elementave e të djabatës q, që prejë zgiedhjeve të frorit të fundit, në të cillat fituene partinat ekstremiste, ka ardhë perherë e mā teper tue u shtue shkaktue mā teper nga keqsjellja e Ballit populluer, shperthej në kryengritjen ushtarake ose në pronunciamiento-n (si thirret me një fjalë spanjole) q kà vue per ballë në luftë vllan me vllā, e kà lagë me gjat marë Spajen Kryengritja plasi naten e 17 Korrikut nder ishuj Kanarje e në Marok veçanërisht prejë elementave të "Tercio"-s (aradhja e

huej) nder rreshta të cillve tesh sà kohë gjarpnoshin ndjesia antiqeveritare. Shtyesi k ryesuer i ksajë levizje asht gjenerali Francisco Franco, sundimtari ushtarak i ishujve Kanarje, i vllaj i avjatorit të famshem Ramon Franco, i cilli me avjon u nis per në Marok per të kryesue kryengritjen q kishte fillue në Ceuta, në Melilla e në qendra tjera të Marokut.

Levizja prej kndej me'i herë u perhap në gadishullin spanjol e kshtu nder shum qendra të Spajës filloi njiluftë e mnërshme nëper tokë, ajr e detë ndermjet t'ushttrinavet nacionaliste e t'ushttrinave të mbetuna besnike qeveris.

Ushtrina prej Marokut, të kryesueme prejë vetë gjeneralit Franco, kaluene në gadishull per të ndimue partizanët tjerë kryengritës e lufta mā e pergjakshme vazhdon në të gjitha ballnat, tuej kalue numri i të dekunve 25.000 vetë. Në Burgos u krijue një qeveri revolucionare e kryesueme prejë gjeneralit Cabanella. Rreth zhvillimit të luftës qarkullojnë lajmet mā të kundertat. Me 20 Korrik, Z. Giral, kryeministri i qeveris q ndjeku ministrin Barrio e cilla ndëj në fuqi pak orë mas plasjes të levizjes, lshoj ket proklamata: "Spanjol, na kemi trjmfue. Qeverija e ndimueme prejë të gjitha forcave të rojes civile, prejë rojave të sulmit, prejë ushttrinavet të tokës, të detit e t'ajrit, e kà shtrydhë levizjen. Spanjol! fitorja asht në dorë t'onë: Rrnoftë Republika!"

Po n'at ditë Radjo-Sivilja e cilla asht në dorë të kryengritsve dha ket komunikatë: "Të gjitha garnizonet e Andaluzis ashtu edhe marina spanjole po bashkohen gjithnji në levizjen antiqeveritare. Asnji fuqi nuk mundet mā me ndalue levizjen t'onë trjmfues. Spaja kà; pshtue! Rrnoftë Spaja! Kà asht e verteta? - Nga lajmet q vīnë enë s'mund të dihet gjā me siguri, porsë fakti q presidenti i Republikës Azana grish gjeneralin kryengritës të Verit, Mola, me marrë pjesë në një qeveri të formueme prejë të të djabatës grishje të cillës ky i kà pergjegjëse nuk e pranote per pā j'a mrritë trjmfat të fundit të kryengritjes, nep me kqetue se kryengritsit, kanë në mos siguri një shpresë të madhe fitimi.

Levizja, e cilla asht mā e madhja mas krijimit të republikës si duket, nuk kà per qellim rivendosjen e monarkis, por mā teper synon, mrenda formës republikane me ngrehë një diktaturë analoge me atë të gjeneralit Primo de Rivera. Sido q të jën ndodhjet e māsëshme kanë me skjarue gjithshka.

NES

Per me largue të keq

- Lin, shka ké bâ me at gjysen e lekut qi të kam falë sot nade?
- J'a kam dhënë atí plakut të shkretë....
- Ti jé per të vertetë një fëmí i mirë - i a priti e âma e prekun në zëmer; mandej e pyeti:
- Po më tregò të cilit plak?
- Atí qi shet kikirik e biskoti atje, ke dera e kinemahit.

- Si e thrrasin baben t' an d?
- Gjithfarë mëndyrësh e thrrasin.
- Si mundet me kënë?
- Po, êm âmë e thrrret "burri i êm", daja e thrrret "kunati i êm", Gjoni e thrrret "kushrîni i êm", zyrëtarët e tí" zotní drejtuer " e ún e thrras " tatë ".

- Ndoc, a e shef se gjyshi âsht i sëmuetë randë? Thueja ndo'i fjalë !
- O i dashtuni gjysh, a kishte me t'a pasë ânde banden e permortëshme?

Dy shokë hajna kjene thirrë në një gostë. Njëni nder këta të dy mbâs buket mëshehi një lu gë sermit në xhepin e vet. Tjetri qi e pau ket veper, çohet në kambë e thotë: - Tesh, Zotní të Nderëshem, po ju bâj me pà një lojë të mreku- llueshme. A e shifni ket lugë sermit? Mirë, ún po e shtí në xhep e ju keni per t'a gjetë në xhep të shoqit t'êm të dashtun, qi âsht atje në fund....

Loja duel me namë!!!!!!....

- Persë ké kënë i mirë e i ndigiueshem sod, po t'ap lëjen me marrë një grusht lejthija....
- M'i ep ti nanë
- Oh, sà i dashtun jé!
- Po, nânë, perse dora e yte âsht mâ e madhe

"ZEF TOPI"

Pulla Shqypënijet

ashtû edhe

Pare të vjetëra

blej prej të gjitha llojeve

ZEF PRENDUSHI

Shkoder

Korrespondenca e „Cirkës“

* Me numrin e sotëm "Cirka" plotson tremuej- shin e parë të jetës së vet. I lutemi të gjith atyne pajtimtarëve të cillët nuk janë vûe ende në rregull me administratën t'onë, me na i dergue të hollat e pajtimt. Jemi të sugurtë se të gjith dashamirët t'onë të cillët e dijnë mirëfillit me sà shpenzime âsht i lidhun boti- mi njaj të perkohëshmes, nuk kanë me mungue me n'a dhanë perkrahjen e vet tue la pajtimin e tue na gjetë edhe pajtimtarë të rí, mbasi prej pagimit të rregullt të pajtimt e prej shtimit të numrit të pajtimtarëve vâret jeta edhe permirësimi i të perkohëshmes qi âsht kujdesi i ynë i pá-dám. Mënyra mâ e mira e mâ e sugurta me na dergue pajtimin, âsht, per Shkoder, m'e dorëzue në zyren tonë, e jashtë Shkodret me e nisë me mandat-postë.

Mar.. Mar.. - Kemi m'e botue kúr t'i vijë rradha. Ju falemi nderës. !

G.T. Shkoder - Po botohet. Ju faleminde- rës per bashkpunim qi shpresojmë të vijushe.

Dyshimi i Juej se, tue marrë pjesë në konkurs të poezís edhe poetët t'onë mâ të mdhaj, pjesëmarrja e vjershtarëve mâ të vo- gjel kà me kënë krejtë e kotë, âsht një gjâ fare të pá-justifikueme. Duhet dijtë mâ parë se poetët t'onë mâ të mdhaj, edhe në kjoftë se kanë me n'a nderue me pjesmarrjen e vet, mbasi harti i naltë i tyne âsht jashtë që do konkursit, nuk kanë me i a ulë vleren vjer- shtarëve të rí a të panjoftun, per të cillët konkursi â shumë i vjefshem per me qitë në dritë zotsít e mshefta të tyne, e ky kà kënë edhe qëllimi i ynë në të shpallun të tij. Mandej nuk duhet me harrue se që do veper harti kà bukurin e vet të dallueme prej tje- rave, sikuersë shpesh herë çmohet mâ teper vjollca e pervûjtë se drandollija madhë- shtore. Shpresojmë prá se Ju edhe shumë si Ju keni me marrë pjesë qi keshû konkursi të pa- raqitet si një lulishtë e stolitun me gjith farë lulesh.

Mazi - Faleminderës per bashkpunim e kemi me botue. Përkërsisht një pjesë e shkrim- mit t'uej âsht e pá-llogueshme prej shkrimit të keq.

H. M. Shkoder - Po Ju dergojmë Numrat 3 e 4 të cillët per një gabim drejtimi të bâme prej administratës, kanë mbetë pá Ju ardhë. Ju falëna me n'a fale.

M. D. Shkoder - Po Ju dergojmë të per- kohëshmen që prítij numer. Falemi nderës.

Shkoda - Mërmë, faliminderës. Kemi m'e botue. Mos e harroni edhe konkursin.

Pronár; Gjon Ujka.- Drejt. pergj. Cuk Simoni Shtypshkroja e "Cirkës".